

Nr 170.

Av herr **Helger**, om *fyllnadspension åt interurbantelefonisten Amalia Larsson.*

Interurbantelefonisten vid Filipstads station Amalia Josefina Larsson, född den 27 april 1849, anställdes den 15 april 1884 såsom föreståndarinnan för Filipstads bergslags telefonförenings centralstation i Filipstad, vilken befattning hon, enligt av dess styrelse lämnade meddelanden, skött till såväl styrelsens som allmänhetens synnerliga belåtenhet. När nämnda telefonförenings nät den 11 december 1896 övertogs av k. telegrafverket, blev hon jämte hennes dittillsvarande biträde vid stationen, Julia Magnusson, född den 21 juni 1877, i enlighet med bestämmelserna i överlåtelsekontraktet, anställd i telegrafverkets tjänst, båda såsom lokaltelefonister.

Sedan rikets telefonväsende enligt riksdags och regerings beslut år 1903 delvis överförts på ordinarie stat, blevo båda den 16 december 1905 extra ordinarie och den 17 december 1906 ordinarie interurbantelefonister med en årslön av 800 kronor, varifrån avdrogos i pensionsavgifter för den förra på grund av hennes höga ålder årligen kr. 78.44 och för den senare kr. 55.08.

Av 1907 års riksdag behandlades och av K. Maj:t fastställdes ny såväl avlönings- som pensionsstat att tillämpas från och med 1908 års ingång och innebärande en väsentlig förbättring i synnerhet för de lägst avlönade tjänstemännen, däribland interurbantelefonisterna; men uti det härför den 11 oktober 1907 paragraf 7 fastställda reglementet föreskrevs bl. a., att interurbantelefonist för att bli pensionsberättigad skulle hava varit anställd i *verkets* tjänst minst 30 år samt att anmälan, huruvida vederbörande tjänsteman önskade ingå på nya eller eventuellt kvarstå på gamla staten, skulle till telegrafstyrelsen vara ingiven före nämnda års utgång.

Under sådan situation nödgades Amalia Larsson, som vid sin anställning i telegrafverket gick på sitt 47:de år och sålunda skulle måst närma sig åttioårsåldern, innan hon blivit pensionsmässig, anmäla sig, ehuru motvilligt, att kvarstå på gamla staten, varemot hennes yngre forna biträde Julia Magnusson var oförhindrad ingå på nya staten med en begynnelselön av 900 kr., som redan påföljande år 1909 höjdes till 960 och år 1911 till 1.020 samt år 1913 till 1.260 kr., varvid hennes årliga pensionsavgifter samtidigt sänktes till kr. 37.56, under det att hennes på gamla staten kvarstående äldre kamrat Amalia Larsson först år 1912 fick genom sitt första ålderstillägg lönen höjd till 900 kr., men samtidigt också det årliga pensionsavdraget ökat till kr. 93.36.

När telegrafverkets pensionsstat senast vid 1914 års riksdag behandlades, gjordes bl. a. den förändringen i bestämmelserna rörande berättigande till pension, att uti vederbörandes stipulerade tjänstetid av minst 30 år finge medräknas även tjänstetiden hos enskilt verk eller inrättning, som av telegrafverket övertagits, vilken ändring sålunda hade till följd, att Amalia Larsson skulle varit pensionsberättigad redan i april 1914, om hon nämligen varit inne på nya staten.

Så snart denna ändring blev genom k. telegrafstyrelsens cirkulär den 10 oktober 1914 henne bekant, ingick hon genast till telegrafstyrelsen med anhållan att få ingå på ny stat; men denna anhållan avslogs med hänvisning till bestämmelsen uti 1907 års reglemente, att denna anhållan skulle hava gjorts inom den i nämnda reglemente bestämda tiden.

Hon är sålunda genom en förändring i bestämmelserna, vilken varken hon eller någon annan kunnat på förhand förutse, bragt i den belägenhet, att hon nu vid snart 67 års ålder visserligen är berättigad till pension; men endast enligt gamla staten av 650 kr., under det att nya staten berättigar till en pension av 1,000 kr. för interurbantelefonister, som tjänat den härför stipulerade tiden.

När hon i följd av bestämmelserna i merberörda 1907 års reglemente nödgats kvarstå på gamla staten och därigenom fått under åren 1908—1915 dels nöja sig med 1.840 kr. lägre avlöning och dels utbetala 299.24 kr. högre pensionsavgifter än hennes yngre kamrat, och då 1914 års riksdagsbeslut rörande berättigandet att i den stipulerade tjänstetiden även få medräkna sådan tid i enskilt verk väl avsåge att upphäva eller åtminstone mildra en föregående orättvisa, borde hon ju rättvisligen vid sitt avskedstagande kunna jämnställas med sina yngre kamrater; och får jag därför vördsamt föreslå,

att riksdagen ville bevilja interurbantefonisten Amalia Larsson i Filipstad en fyllnadspension av 350 kr. årligen under hennes återstående livstid från och med april månads utgång 1916, då hon efter uppnådda 67 års ålder och 32 tjänsteår från sin tjänst avgår.

Stockholm den 21 januari 1916.

Nils Helger.

Bilaga.

Avskrift.

Avskrift av tjänstgöringsbetyg för Amalia Larsson.

Att interurbantefonisten härstädes, Amalia Josefina Larsson, som, född den 27 april 1849, den 15 april 1884 anställdes såsom föreståndarinna för Filipstads Bergslags telefonnäts härvarande centraltelefonstation och den 18 december 1896 efter telegrafverkets övertagande av nämnda telefonnät övergick såsom telefonist i verkets tjänst samt den 16 december 1905 befordrades till extra och den 17 december 1906 till ordinarie interurbantefonist, under hela denna sin tjänstgöringstid städse med nit och intresse skött sina åligganden och varit mån om såväl verkets bästa som allmänhetens lugna och vänliga betjärande, så långt hennes krafter, som givetvis under allra sista tiden med tilltagande ålder något nedsatts, räckt till samt med ytterlig noggrannhet alltid passat sina tjänstgöringstider och i övrigt såväl i som utom tjänsten ständigt iakttagit ett vårdat och gott uppförande, varder härmed intygat.

Filipstads telegrafstation den 15 januari 1915.

M. Eriksson.

Telegrafkommissarie.

Vidimeras ex officio:

Ad. Lundeberg.

Telegrafkommissarie.
